

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΑΒΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ.

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΞΕΑΡΗ
1885.

Γ Α Λ Η Ν Ο Σ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ.

ΓΑΡΥΘΕΝ ΤΗ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΜΙΣΘΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΓΩΤΕΙΑΣ

Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν Δρ. Ν. 30.
» » Ἐσωτερικόν » » 15.
» τοῦς κκ Φοιτητάς » » 8.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΥΤΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
Ὅδὸς Πινακωτῶν
ΑΡΙΘΜΟΣ 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Διάγνωσις, πρόγνωσις καὶ θεραπεία τῆς διφθερογόνου νόσου κατὰ Μ. J. Simon ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῶν παιδικῶν νοσημάτων, ὑπὸ I. M. Θεοδώριδου (ἐν Παρισίοις). (Συνέχ.). — Συμβολὴ εἰς τὰ περὶ ἐλειογενῶν πυρετῶν, ὑπὸ Ν. Πιστη (ἐν Παρισίοις). — Περὶ τῆς χημικῆς ἀναλύσεως τῶν ποτίμων ὑδάτων ὑπὸ ὑγιεινῆν ἔποψιν καὶ ἰδίως τοῦ ὕδατος τῶν Ἀδαμῶν ἐν Ἀττικῇ, ὑπὸ Α.Κ.Χρηστομάνου καὶ Μ. Χατζημιχάλη. (Συνέχεια). — Ἱστορία ἀρρώστων. Ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονευμάτων Δ. Βλαχοπούλου (ἐν Μονάχῳ). (Συνέχεια). — Παρράρισμα κατὰ τῆς χρονίης φαρυγγίτιδος. — Βιβλιογραφικὸν δελτίον.

ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ, ΠΡΩΓΝΩΣΙΣ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΦΘΕΡΟΓΟΝΟΥ ΝΟΣΟΥ

Κατὰ Μ^s J. SIMON ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῶν παιδικῶν νοσημάτων.
ὑπὸ I. M. ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ (ἐν Παρισίοις).

(Συνέχεια. ὅρα σελ. 177).

Ἐν τῇ τοξικῇ (τοxic) μορφῇ ἡ γενικὴ κατάστασις ἀνοίγει τὴν σπηνὴν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον φαίνεται μὴ οὐσικ ἀνάλογος πρὸς τὴν τοπικὴν. Τὸ πρόσωπον εἶνε ὠχρόν, αἱ παρειαὶ στίλβουσαι καὶ ψυχραί, τὸ χρῶμα μολύβδινον· τὰ ὑπομέλαινα ἢ φαῖα ἐξιδρώματα ἔξουσι κάκιστα, ἡ κατάπτωσις τῶν δυνάμεων πλήρης, ἡ θερμοκρασία καταπίπτει, ὁ σφυγμὸς γίνεται μικρὸς, τὰ ἄκρα ψύχονται καὶ ὁ θάνατος ἐπέρχεται πάντοτε κατὰ τὴν δευτέραν ἢ τρίτην ἡμέραν.

Ἐν τῇ πορείᾳ μολυσματικῶν τινῶν νοσημάτων, ὡς ἐν τῇ διστερικῇ καὶ τῷ τυφοειδῇ πυρετῷ, ἀναπτύσσονται ἐνίοτε κυνάγχαι ὅτε μὲν διφθερογόνοι, ὅτε δὲ προσομοιάζουσαι ταύταις· ἡ διάγνωσις τότε καθίσταται λίαν δυσχερής. Ἡ ἀκουσίᾳ λευκοῦ ἐξιδρώματος ἀπὸ τῆς ὑπερφίας καὶ τοῦ φάρυγγος, καὶ ὁ ἀκριβῆς ἐντοπισμὸς αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἀμυγδαλῶν μᾶλλον ἡμῶς διατίθῃσιν ὑπὲρ κυνάγχης μὴ διφθερογόνου, διφθεροειδοῦς ὡς ἔλεγεν ὁ Laisoume, ἀλλ' ἡ τοιαύτη ὄψις εἶνε πιθανή, καθότι κάλλιστα δύναται ἡ διφθερογόνος νόσος νὰ μείνῃ οὕτως ἐντετοπισμένη, καὶ ἡμεῖς πολλάκις ἐπὶ μόνῃς τῆς πορείας τῆς νόσου στηριζόμενοι νὰ θέσωμεν τὴν διάγνωσιν ἡμῶν.

Ἡ διάγνωσις τῆς ὑμενογόνου λαρυγγίτιδος (CROUP) εἶνε εὐκόλος, ὅταν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰ διάφορα αὐτῆς συμπτώματα (βῆξ τραχεῖα τὸ κατ' ἀρχάς εἶτα νεφώδης, λαρυγγοτραχειακοὶ ἦχοι, δύσπνοια κλπ.) ἀναφαννόμενα μετὰ κυνάγχην, ἢ ἡ διφθερογόνος φύσις διεγνώσθη. Ἄλλ' ὅλος διάφορος ἡ ὄψις καὶ πολλάκις αἱ πλάται προσγίγνονται, ὅταν πρόκειται περὶ πρωτοπαθοῦς CROUP, σπανιωτάτου ἡμῶς, ὑπερδυναμέθῃ νὰ συγχύωμεν ὅτε μὲν πρὸς τὴν ἐντονὸν φλεγμονώδη λαρυγγίτιδα, ὡς ἐνίοτε ἐν τῇ Ἰλαρῇ, ὅτε δὲ πρὸς τὴν ψευδοὑμενογόνου λαρυγγίτιδα (pseudocroup). Τὸ pseudocroup παρουσιάζει ὄψιν κατὰ πολὺ διακριτὴν τῇ τοῦ CROUP· ἀρχεται ἐξαίφνης ἐν μέσῳ πλήρους ὑγείας· τὸ παιδίον ἐδείκνυσε τὴν προτεράϊαν καὶ κατελλίθη εὐθυμῶν· αἴφνης τὴν νύκτα ἐξεγείρεται τοῦ ὕπνου κατατροχόμενον ὑπὸ ὑψίστης δυσπνοίας· ἡ βῆξ τραχεῖα, ἡ φωνὴ νεφώδης, ὁ τρόμος καὶ ἡ ἀγωνία τοῦ μικροῦ πάσχοντος κορυφοῦνται, εἶτα μετὰ τέταρτον τῆς ὥρας ἡ νηνεμία τὴν τρικυμίαν διαδέχεται, τὸ πᾶν γαληνῶδες, τὸ παιδίον παρὰδίδεται εἰς τὸν ὕπνον καὶ οὕτως ἡ νόσος ἔληξε. Τοιαύτη τις περίπτωσις ἢ δε· πρώτην τινὰ εἰς τὸ νοσοκομεῖον Netherker προσήλθε νέος τις, ὅστις παρουσιάζεν ὅλα τὰ συμπτώματα ἐντόνου λαρυγγίτιδος, καὶ οὕτινος ἡ φωνὴ ἦν ἐντελῶς ἐσθεσμένη. Ἡ διάγνωσις ἐτέθη ὡς περὶ πάσχοντος CROUP· ἡ ἀσφυξία προῦβαινε καὶ ἀνέμενε τὴν κατάλληλον στιγμὴν πρὸς τραχειοτόμήσιν· ἡ κατάστας αὕτη διήρκεσε μέχρι τῆς πέμπτης ἐσπερινῆς ὥρας· ὅτε αἴφνης καὶ ἀποτόμως ἔπαυσαν τὰ ἐπικίνδυνα συμπτώματα χωρὶς ν' ἀναφανῶσι πλέον.

Ἡ πρόγνωσις τῆς διφθερογόνου νόσου εἶνε σπουδαιωτάτη, ταύτην δὲ τιθέμεθα ἀναλόγως τῆς μορφῆς τῆς νόσου, τῶν δυνατῶν ἐπιπλοκῶν, καὶ τῆς ἡλικίας τοῦ πάσχοντος.

Ἡ ἐκ τοῦ CROUP ἐπιπλοκὴ τακτικῶς ἐπέρχεται μετὰ τὴν τρίτην καὶ ἐννάτην ἡμέρας· ἐὰν ἡ ἐνάτη παρέλθῃ καὶ δὲν ἔχωμεν λαρυγγικὰς διαταραχάς, ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι ταύτας ἀπεφύγαμεν. Ἐπὶ τῶν σημείων τούτων βασιζόμενοι δυνάμεθα νὰ κληρονομήσωμεν τὴν πρὸς τοῦ οἰκείου

διωγῶν μας, πάντοτε ἐπιφυλασσόμενοι ὡς ἔχοντες ἐν νῷ, ὅτι δυνατὸν μία κυνάγχη φαινομένη καλοήθης σήμερον, νὰ καταστῇ τὴν ὑστεραίαν μολυσματικὴ, καὶ ὅτι τὸ CROUP δύναται ν' ἀνεμφανῆ πολλὰκις καὶ τὴν δεκάτην καὶ δωδεκάτην μάλιστα ἡμέραν. Πρὸ τίνος παρατηρήσωμεν περίπτωσιν τινὰ τοιούτου εἴδους; ἐθεράπευσον ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῶν παιδικῶν νοσημάτων διφθερογόνου κυνάγχην παιδὸς ὅλωις ἐντετοπισμένην· ἐφθασεν ἡ δωδεκάτη ἡμέρα καὶ τὸ πᾶν προοιωνίζετο εὐτυχῆ πορείαν· τὴν αὐτὴν ὥμως ἐσπέραν προτέθηκε τὸν μικρὸν ἄρρωστον CROUP, ἡ φωνὴ τοῦ κατέστη βραγχῆ, ἡ ἀνακπνοὴ συρίττουσα, μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἦτοι 15 ἡμέραν τῆς νόσου, ἐτραχειοτομήθη, εὐτυχῶς ἔζη.

Ἐπίσης ὀφείλομεν νὰ προβλέπωμεν τὰς ἀπατηλὰς μορφάς, αἱ δύνανται ἡ νόσος νὰ ὑποδυθῇ· ὑπάρχουσι περιστάσεις καθ' αἶς ἡ διφθερογόνος νόσος ἀρ' οὐ μείνῃ ἐντετοπισμένη μέχρι τῆς ὀγδόης ἢ ἐννάτης ἡμέρας, ὡς σχεδὸν εἰς ἕσθιν βαίνουσα, τὴν δεκάτην ἢ δωδεκάτην ἡμέραν ἀναγεννᾶται καὶ γανικεύεται. Περίπτωσις τις τοιαύτη ἔστω ἡ ἐξῆς· κοράσιόν τι, ἑτῶν 5, ἐτραχειοτομήθη τὴν ὀγδόην ἡμέραν· ἡ κυνάγχη μετὰ τὴν ἐγχείρησιν καὶ ἡ κατάστας εὐελπίς ἦμῖν παρίστατο· τὴν ὑστεραίαν αἱ ψευδομεμβράναι ἀνεγεννήθησαν ἐπὶ τῆς ὑπερφίας καὶ πάραυτα προσανεμήθησαν ὅλην τὴν ἔσθιν ἐπιφάνειαν τοῦ λαιμοῦ, οὕτως ὥστε τὸ κοράσιον μετὰ δύο ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐγχειρήσεως ὑπέκυψεν εἰς τὸ μοιραῖον τέλος.

Ἡ μολυσματικὴ μορφή ἔχεται ἀναχθῆ ἐπὶ δέκα περιπτώσεων. Ἡ τυξικὴ σχεδὸν πάντοτε θανατηφόρος. Ὑπάρχουσι ἐν τούτοις περιστάσεις, αἵτινες ὅμως δυστυχῶς λίαν σπάνιαι εἶσιν, καθ' αἶς εἶδομεν παιδία σωζόμενα, περὶ ὧν ἐντελῶς ἀπηλπίσθημεν.

Ἡ λευκομακρουρῆ δὲν ἐπιβαρύνει τὴν πρόγνωσιν ἐκτός ἂν ἡ λίαν ἀφθονία καὶ ἐπίμονος. Τούτωντιον ἐπιφοβώταται εἶσιν αἱ ἀπὸ τῶν πνευμόνων ἐπιπλοκαί. Ἡ ἡλικία μεγάλως ἐπηρεάζει τὸ προγνωστικόν· εἰς παιδία κάτω τοῦ ἐνός ἔτους ὁ θάνατος εἶνε κανὼν· εἰς ἡλικίαν ἀπὸ 1—3 ἐτῶν αἱ ἰώσεις εἰσὶν ὀλιγιγίται, ἀπὸ 3—4 δὲ ἐτῶν αἱ εὐτυχεῖς ἀπολήξεις καθίστανται πλείονες καὶ βεβηληθὸν ἀυξάνουσι μετὰ τῆς ἡλικίας μέχρι τῶν 7 καὶ 8 ἐτῶν, ἐννοητέον πάντοτε ἐν μέτρῳ.

Τὴν πρόγνωσιν σπουδαίως ἐπηρεάζει καὶ ἡ μεγάλη ἢ μὴ ἀνεκτιμώτης τοῦ ὄργανισμοῦ τοῦ παιδὸς πρὸς παραλαβὴν τροφῆς, ἥτις ὅταν οἰκειωθῆ καὶ ἐν ἀρκετῇ ποσότητι παραλαμβάνηται, τοσούτω καὶ πλείονας παύχει ἡμῖν ἐλπίδας περὶ αἰτίας ἐκβάσεως. (ἀκολυθεῖ)

ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΑ ΠΕΡΙ ΒΛΕΙΟΓΕΝΕΩΝ ΠΥΡΕΤΩΝ,

ὑπὸ Ν. Πίστη (ἐν Παρισίοις).

Ἐπιτραπέϊω ἡμῖν νὰ ὑποβάλωμεν τοῖς εἰς τὰς ἐλειογενεῖς ἡμῶν χώ-
ρως ἐξασκοῦσιν συναδέλφοις τὴν ἐξῆς περιέργων περίπτωσιν, ἐπικυρούσαν
πληρέστατα τὴν ὑπὸ τοῦ σοφοῦ διδασκάλου κ. Vauquelin ὑποστηριζομέ-
νην ἀρχὴν τῆς ἀφυπνίσσεως ἀρχαίων διαθέσεων ὑπὸ ἀσημάντων πολλακίς
τραυματικῶν ἢ φλεγμονωδῶν βλαβῶν. Τοσοῦτο δὲ μάλλον νομίζομεν ἀ-
ναγκαῖον νὰ ἐπιστηθῇ ἢ προσοχὴ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, καθ' ὅσον οὕτω
μόνον εἶναι δυνατὸν νὰ προληφθῶσιν ἐσφαλμέναι διαγνώσεις εἰς ἐπιδλα-
θεῖς πολλακίς ἀγούται θεραπευτικὰς ἐπεμβάσεις.

Ἠρᾶκεται περὶ νέου κριάκοντα περίπου ἐτῶν, ἀπολαύοντος ὑγιείας ἐξαι-
ρέτου καὶ ὑποστάντος μόνον, καθ' ὅσον ἐνθυμεῖται, ἐν ἡλικίᾳ δέκα ὀκτώ
ἐτῶν ἐλώδεις πυρετούς. Ἐὼν πυρετῶν τούτων, διαρκεσάντων ἐπὶ δύο πε-
ρίπου ἔτη μετὰ προσκαίρων διαλείψεων ἀφειλομένων εἰς γενναίας δόσεις
κινίνης, ἀπηλλάγη ὁ ἀσθενὴς ἡμῶν μόνον διὰ τῆς ἀλλαγῆς κλίματος καὶ
ἐκτοτε ἐπὶ εἰσοσχετῆν ὄλην εἶχε πᾶν καλῶς μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ πα-
ρελθόντος Ἰουλίου, ὅτε προσεβλήθη ὑπὸ βλεννοροίας καίτοι συνευκαζόμε-
νος μόνον μετὰ τῆς νομίμου αὐτοῦ γυναικός.

Χωρὶς νὰ ἐπιμεινῶμεν πολὺ ἐπὶ τοῦ περιέργου σημείου τῆς μεταδόσεως
τῆς βλεννοροίας παρὰ γυναικὸς μηδὲν ἀπολύτως ἐχοῦτης, νομίζομεν ἐν
τούτοις οὐχὶ ἀσκοπον νὰ σημειωθῇ ἢ περιίτωσις αὕτη, διότι οὔτε ἡ γυνὴ
ἐπιταμένως ἐξετασθεῖσα τὴν ἐλαχίστην ἐκρουσίαν βλάβην, οὔτε ὁ ἀνὴρ
συνευρέθη μετ' ἄλλης παρὰ τῆς νομίμου αὐτοῦ γυναικός. Ἄλλως τε ἡ
περίπτωσις αὕτη μνημονεύεται ὑπὸ τῶν συγγραφέων, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἔτι
τοῦ κληρονομοῦ κ. Rouhier, τοῦ τὰ μάλα λεπτολογουμένου ἐπὶ τῆς αι-
τιολογίας, ὡς γνωστὸν, τῶν ἀφροδισίων νόσων, χωρὶς μολακτυτᾶ νὰ ἐξη-
γηται τὸ πρᾶγμα. Ἀλλὰ μὴ τοι δὲν ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Culieret,
ὅν δὲν ἀπαρτᾷ ἡμᾶς ἡ μνήμη, ἢ περίπτωσις Ιατροῦ, ὅστις διεληθὼν ὀδύνη
ρον ἡμέραν ἐν ὑπερερεθισμῷ παρὰ γυναικί, ἧς δὲν ἠδυνήθη νὰ νικήσῃ τὴν
ἀρετὴν, κατελήθη ἀμέσως τὴν ἐπαύριον ὑπὸ βλεννοροίας ὀξυτάτης διαρκ-
εστάτης τεσσαρακονθήμερον;

Ἄλλ' ἐπανέλθωμεν εἰς τὸν ἀσθενῆ ἡμῶν. Οὗτος τὴν αὐτὴν ἡμέραν
καθ' ἣν τὸ πρῶτον ἠσθάνθη οὐρίων νυγμῶν περὶ τὸν σκαροειδῆ λίκνον,
ἐνταθέντα μετ' ὀλίγας ὥρας, ὁπότε ἤρξατο καὶ ἡ ῥύσις, ἠσθάνθη κακου-
χίαν γενικὴν ἀνεξήγητον. Καθ' ὅσον δ' ἡ βλεννοροία προέβαινε τὰ δια-
δοχικὰ αὐτῆς ἀναπτύσσουσα στάδια καὶ ἡ κακουχία παρηκολούθει, ἀφί-
νουσα μὲν πρότερον διαλείμματα εὐεξίας, ἀλλ' ἐπανερχομένη μετὰ μεί-
ζονος ἐντάσεως τὴν ὑπαρξίν αὐτῆς καταδηλοῦσα ὕχι μόνον διὰ κεφαλα-

γίας, κοπώσεως γενικῆς, ὀσφυαλγίας καὶ γλώσσης ἀκαθάρτου, ἀλλὰ καὶ
δι' ἀτάκτου ὑψώσεως τῆς θερμοκρασίας. Ἐπὶ πλέον δὲ τὴν πέμπτην ἢ
ἕκτην ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς νόσου ἡμέρας εἰς τὰ προσημειωθέντα συμπτώ-
ματα προσετέθη καὶ πόνος λίαν ἰσχυρὸς καθ' ἕπαισον τὴν ἀγενικὴν χώ-
ραν παρακωλύων τὸν ἄρρωστον νὰ ἐκτελῇ καὶ τὴν ἐλαχίστην τῆς κεφα-
λῆς κίνησιν καὶ τοῦτο ἐπὶ δεκαήμερον. Ὁρεξίς κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἦπτον
καλὴ μετὰ οὐχὶ σπουδαίων γαστροεντερικῶν διαταρᾶξεων συνεπλήρου τὴν
παθολογικὴν εἰκόνα.

Ἐυρίσκόμενοι ἐνώπιον τοῦ συνόλου τούτου τῶν συμπτωμάτων καὶ ἔχον-
τες ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἐνὸς ὅτι εὐρισκόμεθα ἐν τόπῳ ἐνθὸς ἐνδημεῖ ὁ τυφοειδὴς
πυρετὸς μετ' οὐ σπανίων ἐπιδημικῶν ἐκλάμψεων, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅτι κατὰ
τὰς παρατηρήσεις πολλῶν ἐνταθέντων πειραζόμενων πρακτικῶν τὰ πρῶτα
στάδια τοῦ τυφοειδοῦς τούτου πυρετοῦ καταδηλοῦνται πολλακίς διὰ λίαν
ἐντατικῆς βεμματοειδοῦς ἀσχηναλγίας, τῆς νόσου, ἠπίως ἄλλως τε, χαρα-
κτηριζομένης τότε διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς συμπτωμάτων κατὰ τὰ τελευ-
ταῖα αὐτῆς στάδια, ἐνομίσαμεν καλὸν νὰ ἐπιφυλαχθῶμεν τὴν τε διάγνω-
σιν καὶ πρόγνωσιν ἀντιτάσσοντες κατὰ μὲν τῆς ἀπροσδιορίστου γενικῆς
καταστάσεως προποδικῶν ἔνοπλον, κατὰ τὴν ἐκφρασιν τοῦ καθ' ἡγήτου κ.
Pelei, οὐδὲν δὲ πλὴν τῆς συνήθους καὶ κανονικῆς διαίτης κατὰ τῆς βλεν-
νοροίας τῆ ἐπιγνώσει καὶ συγκατανεύσει τοῦ λίαν εὐφυοῦς καὶ εὐκτι-
δεύτου ἀσθενοῦς ἡμῶν.

Τὰ πρᾶγματα εἶχον οὕτω μέχρι τῆς εικοστῆς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς νό-
σου ἡμέρας ὅτε ἡ θερμοκρασία, ἥτις μέχρι τότε κατὰ βαθμὸν μόνον ἀνυ-
ψήθη καὶ κατέπιπτε κατ' ἀκανόνιστα χρονικὰ διαστήματα, ἤρξατο ὑπερ-
βλίνουσα τὸν ἕνα βαθμὸν (38°, 8), ἀναφανομένη μόνον τὸ ἑσπέρασ καὶ
ἀφίνουσα τὸν ἄρρωστον ἐν ἐντελεῖ εὐεξίᾳ καθ' ὅλην τὰς δώδεκα πρωϊνὰς
τοῦ νυχθημέρου ὥρας. Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς δὲ τῆς νέας ταύτης τῆς νόσου φά-
σεως συνελάμβομεν ὑπονοίας περὶ ὑπάρξεως τοῦ ἐλειογενοῦς χαμαιλέοντος,
καὶ αἱ ὑπόνοιαι ἡμῶν μετεβλήθησαν μετ' οὐ πολὺ εἰς βεβαιότητα ἀπὸ τε
τῆς διηγήσεως τοῦ ἀρρώστου περὶ τῆς ἀρχαίας αὐτοῦ καταστάσεως καὶ
ὑπὸ τῆς ἐφεξῆς ἀποκαλύψεως τοῦ ὑποκρυπτομένου ἐχθροῦ διότι ἀμέσως
τὴν ἐπαύριον τὴν ὕψωσιν τῆς θερμοκρασίας, τετράκωρον διαρκέσασαν, πα-
ρηκολούθησεν ἐφίδρωσις, τὴν τρίτην δ' ἡμέραν καὶ προηγέθη ταύτης ῥίγος,
εἰς τρόπον ὅστε οὐδέμια πλέον ἐπετρέπετο ἀμφιβολία περὶ τῆς διαγνώ-
σεως εἰμὴ ἢ ἐκ τῆς θερμοκρασίας δοκιμῆς, ἥτις μετὰ πληρεστάτης ἐγένετο
ἐπιτυχίας τὴν τρίτην ἀμέσως ἡμέραν μετὰ τὴν πυρετικὴν κρίσιν, καθ' ἣν
ἡ θερμοκρασία ἐφθασε 40°, ὁ ἄρρωστος ἔλαβε γενναίαν κινίνης δόσιν
(1,25), ἐπανηληφθεῖσαν μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἕνεκα νέας ἀναλάμψεως τοῦ
πυρετοῦ μετὰ τῶν ἀναποσπαστῶν αὐτοῦ δύο δορυφόρων, καὶ ἐκτοτε ὅχι
μόνον κατέπαυσεν ὁ πυρετὸς ὅπως μὴ ἀναφανῇ πλέον, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀσθε-

ναλγία ως και ή βλενωόρροια, τήν τρίτην αὐτῆς διακρέχουσα περίοδον, ἐξηλείφθησαν ἀνευ οὐδεμιᾶς θεραπευτικῆς ἐπεμβάσεως. Ὁ δὲ ἄρρωστος μετὰ μνησικίαν ἀποθέεικν ἀνεκτήσατο τήν προτέραν αὐτοῦ ὑγίειαν ὡσεὶ οὐδὲν ἀπολύτως εἶχε συμβῆ.

Ἦν τῆ περιπτώσει ταύτῃ, ὡ; και ἀρχόμενοι ἐλέγομεν, τὸ ἄξιον ση. μειώσεως εἶναι ή ἀφυπνίσις ἀρχαίως διαθέσεως ὑπὸ φλεγμονώδους ἐπεξεργασίας. Ὁ ἀσθενὴς ἡμῶν ἀφ' οὗτου ἐγκατέλειπε τήν ἐλώδη χώραν, τοῦτ' ὅπερ ὑπῆρξε και ἀφορμὴ τῆ; ἀπκλλεγῆ; αὐτοῦ ἀπὸ τῶν πυρετῶν, κκ. τῶν ἡσε πάντοτε χώρας μὴ ἐλώθεις, διητῆτο πάντοτε καλῶ; και οὐδέποτε ὑπὸ τῆ; παρεμικρῶ; προσεβλήθη νόσου σχέσιν ὀποιωνδήποτε ἐχούσης πρὸς τῆν ἀρχαίαν αὐτοῦ νόσον. Πῶ; λοιπὸν ἐξηγητέον τήν ἀφυπνίσειν τῆ; νόσου; κατὰ τὸν καθογητῆν κ. Verneuil, ὁ ὑπὸ τοῦ ἐλώδους μίξματος προσβλήθεις φέρει πάντοτε ἐν ἐαυτῷ τὰ σπέρματα τῆ; νόσου ἐν λαθραία καταστάσει, ἔπερ δὲν ἀναμένουσιν εἰμὴ κατάλληλον εὐκκρίαν ὅπως ἐκδηλώσωσι τήν νοσηρὰν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ὄργανισμοῦ ἐπε. νέργειαν.

Πῶ; ή ἰδέα αὕτη, ἥτις ἀποτελεῖ μέρος τῆ; μεγάλης περὶ διαθέσεων θεωρίας τοῦ σοφοῦ διδασκάλου συμβιβάζεται μετὰ τῶν ἐν ἰσχύει τὰ νῦν πεπτεριανῶν θεωριῶν, ἄλλοι; δέδοται ή ἐξήγησι; τὸ καθ' ἡμῶ; σημειοῦ. μιν ἀπλῶ; τὸ γεγονός εὐχόμενοι ὅπως χρησιμεύσει κατὰ τι τοῖ; ἀρμο. διωτέροι; εἰς τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν μέγα ζήτημα τῶν ἐλειογενῶν πυρετῶν.

ΠΕΡΙ ΧΗΜΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΟΤΙΜΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

ὑπὸ ὑγιεινῆν ἐπιψιν

και ἰδίως τοῦ ὕδατος τῶν Ἰκκισμαῶν ἐν Ἀττικῇ.

ΥΠὸ Α. Κ. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΥ ΚΑΙ Μ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗ

(Συνέχεια. ὅρα σελ. 168).

10. — Μικροσκοπικὴ ἐξέτασις.

Ἦδωρ θολερὸν ἐνέχει σώματα στερεὰ χυωρημένα ταῦτα δὲ εἶναι εἴτε ἀνοργάνου φύσει; εἴτε ἄνοργάνου. Ἦ μὲν εἰσι συντρίμματτα κρυστάλλων, ἀνοργανικῶν ἀτθέσιον, ἀργίλος, πηλὸς, ὀξειδίου σιδήρου, κοκορτὸς, ἄμ. μος και διακρίνονται ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον ὡ; συμπύρματα, θραύσματα ή τεμάχια μεμονωμένα κκονικῶν ή ἀκκονίστων σχημάτων, διαφανῆ ή ἀ. διαφανῆ, ἄχροα, λευκά ή κίτρινα, ὑπέρυθρα, ἐρυθρά, τεφρόχροα και μέ. λικνα. Οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ἔχει τήν εὐκόλως διακρινομένην μορφήν ὀργανω.

μένων σωμάτων, οὐδὲν δεικνύει τήν χαρακτηριστικὴν κυτταριῶδη ὕψην και οὐδὲν κινεῖται ή δονεῖται ή συνέχεται μεθ' ἐτέρου ὁμοίου αὐτῷ διὰ νηματσειδῶν διακκλαδώσεων ή σωληνίτικων τριχοειδῶν· σπανίως τέλος εἴ. ρηται περισσότερα τοιαῦτα σώματα ἐντελῶ; ὅμοια. Βίς δὲ τὰ ὀργα. νωμένα σώματα ἀκριβῶ; τὰ ἐναντία συμβαίνουσιν· εἰσι δὲ ταῦτα φύσει; εἴτε φυτικῆ; εἴτε ζωικῆ;. Ἦπὸ τὸ μικροσκόπιον παρουσιάζονται εἴτε ὡ; στρογγύλα κυττάρια μεμονωμένα, πρασίνην χλωροφύλλην ἐνέχοντα, εἴτε ὡ; σχήματα ἄχροα, κκιοπράσινα, κίτρινα ή ἐρυθρόχροα, ὡσεὶ φύκη ή νη. ματσειδεῖ; ταινίαι ή ἀλύσει; μικραί, διαφοροτρόπως συμπεπλεγμένα ή δκνδριτικῶ; διακκιδυμένα. Ἐκ τῶν παρεγγευματικῶν ἐντόμων συνήθως εὐρίσκονται ἐν τῇ μεμολυμένῃ ή λιμνάζσαντι ὕδατι τὰ καλούμενα Σα. πρόφυτα, αἱ Ἄμωθῆαι, αἱ Μονάδες και τινε; σωληνοειδῆ εἶδη, σπανιῶ. τερον δ' ἀπαντῶνται Δικτομεῖ; και Σχιζομῆκυτες και ἔτι σπανιῶτερον κῦτταρα τοῖ; τῆ; ζυμώσεως ὁμοιάζοντα, Δονάκια και Βκκτηρίδια.

Ὡ; ἐπὶ τὰ πλεῖστον εἶναι λίαν σπάνιον νὰ ἐπιτευχθῆ ή εὔρεσι; τοιούτων μικροβίων ἐντὸς βέροντος και προσφάτου ὕδατος, συχνότερον ὅμοι; ἀνακα. λῦπτονται εἰς ὕδατα λιμνάζοντα και σπηπέτα. Ἦδῶτα μεμολυμένα και ἐμπεριέχοντα ἄμωνίαν, νιτῶδες και πολὺ νιτρικὸν ὀξῦ, κκίται ἄμα τῆ ἀντλήσει αὐτῶν οὐδὲν; τῶν ὀργανισμῶν τούτων δεικνύοντα, οὐ μὲ. νον πολὺ ταχύτερον ή τὰ καθαρά ὕδατα προσλαμβάνουσι τοιούτου; ὅταν εἰσι τινε; ἡμέρας ἐκτεθῶσιν ἐν ἀνοικτοῖ; ἀγγείοι; ἀλλὰ και πολὺ ἀφθο. νώτερον παρουσιάζουσιν αὐτού;.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆ; μικροσκοπικῆ; ἐξέτασεως τῶν ὕδάτων, εἴτε θολερὰ εἰσι ταῦτα εἴτε μὴ, ἐκτίθενται τοῦλάχιστον 2000 κυβ. ἐκκτοστόμετρα ὕδατος ἐντὸς εὐρυχώρου ποτηρίου, σχήματος ἀνεστραμμένου κώνου, εἰς τόπον κκισερὸν και κκεπάζονται διὰ φύλλου γάρτου. Μετὰ κκρέλσειν 1 — 2 ἡμερῶν και εἴτε σχηματισθῆ και συνκκοισθῆ ἰζήματτι ή θόλωμα περὶ τὸν εἰς ὀξῦ ἀπολήγοντα πυθμὸν τοῦ ποτηρίου εἴτε μὴ, ἀποχύνε. ται ὅλον τὸ ὕδωρ ἐκτὸς ὀλίγων περὶ τὸν πυθμὸν σταγόνων, φέρεται μία ἐξ αὐτῶν δι' ὕκκλινῆ; βάλβου ἐπὶ τήν ὕκκλον τοῦ μικροσκοπίου και ἐξατμίζεται ἐπ' αὐτῆ; διὰ τῆ; ἡλικικῆ; θερμότητος, μεθ' ὃ κκρεττηρεῖ. ται δι' ἐπαρκῶ; μεγεθύνοντος μικροσκοπίου.

Ἦ σποραδικῆ ὕπαρξι; ὀλίγων τοιούτων μικροοργανισμῶν, και μάλιστα φυτικῆ; φύσει; δὲν σημαίνει ἀμέσως ἔτι τὸ ὕδωρ εἶναι μεμολυμένον και δηλητηριώδες· και τὸ καθαρότερον ὕδωρ, διαμειναν ἡμέρας τινε; ἐκ. τεθειμένον εἰς τὸ φῶ; τοῦ ἡλίου, δεικνύει τοιούτου; ὡν οἱ σπόροι εἴτε ἐνυπῆρχον ήδη ἐν τῇ ὕδατι, εἴτε προῆλλον ἐκ τοῦ κοκορτοῦ τοῦ ἀτμο. σφαιρικῶ; ἀέρος. Ἦκῶν ὅμοι; πλεονάζωσι τοιαῦτα μικροβία, ἰδίως ζωικῆ; φύσει; ἐκν μάλιστα ὃ εἰδήμων κκρεττηρητῆ; εὔρη ὁμοιότητά; τινε; με. ταῦ αὐτῶν και τῶν κκρογόνων σχιζομῆκῶν και βκκτηριδίων, τότε τὸ

ὕδωρ εἶναι ὑπόπτον, ἢ δὲ οὐδέποτε ἐκ τούτου ὕδατος ἐλλείπουσα ἀμ-
μωλία καὶ τὸ νιτρῶδες δὲ ἐπιβεβαιώσιν ὅτι εἶναι μεμολυσμένον, ἐπι-
βλαβές καὶ ἀνατάλληλον πρὸς πόσιν. Ἐν καιρῷ ἐπιδημιῶν καὶ ὅταν ὑπάρ-
χωσιν ὑπόνοιαι ὅτι ἐμολύνθη τὸ ὕδωρ φρέατός τινος ἢ δεξαμενῆς, μίγνυ-
ται σταγόνες τινὲς τοῦ ὡς ἀνωτέρω διὰ τὴν μικροσκοπικὴν ἐξέτασιν παλαι-
σκειασθέντος ὕδατος μετ' ἀρχιού ζωμοῦ θοοῦ (ἀφεψήματος) καὶ ἐξετά-
ζεται μετὰ 24 — 48 ὥρας ὁ ζωμός. Ἐπὶ τῆς παρυσίαι νοσογόνου βακτη-
ριδίου, ὅπερ κατὰ τὴν προηγουμένην ἐξέτασιν τῶν σταγόνων τοῦ ὕδα-
τος, ἐξέφυγε τυχρὸν τὴν παρικήρησιν ἢ δὲν ἀνεγνωρίσθη σαφῶς, θέλουσι
σχηματισθῆ ἐν τῇ θρεπτικῇ τούτῳ τῶν μικροβίων ὑγρῇ ἀπειρέσιμῃ βακ-
τηρίδιᾳ τοῦ αὐτοῦ εἶδους καὶ βεβαιωθῆ τοιούτοτρόπως ἢ ὑπαρξίαι αὐτῶν.

Ἡ μικροσκοπικὴ ἐξέτασις τοῦ καλοῦ ποτίμου ὕδατος ἀνακαλύπτει
λοιπὸν μόνον ὀλίγους κρυπτάλλους τῶν ἐνεχομένων ἀλάτων, οὐχὶ δὲ καὶ
ὄντα ὀργανωμένα. Ὑδρὸς πόσιμον δέον νὰ στερεῖται ἐνοργάνων σωμάτων
ζωικῆς ἢ φυτικῆς φύσεως, πρὸ πάντων δὲ τῶν Σχιζομυκήτων, ἀλλ' ἐὰν
καὶ ἔνεκα τῆς ἀπανταχοῦ διαδόσεως τῶν σπόρων τῶν μικροβίων ἐν τῇ
φύσει ἢ σποραδικῇ παρουσίᾳ σπανίων τινῶν μικροοργανισμῶν, ἰδίᾳ φυτι-
κῆς προελεύσεως, εἶναι σχεδὸν ἀναπόφευκτος, ἀφείλομεν νὰ ὦμεν συγκα-
ταβατικοὶ μὲν, ἐὰν τὸ ἐξεταζόμενον ὕδωρ διὰ τῆς χημικῆς δοκιμασίας
εὐρεθῆ ἐσπερημένον νιτρῶδες δόξος καὶ ἀμμωνίας, νὰ ἀπορρίπτωμεν δὲ
αὐτὸ ἀμεικλίτως, ὅσκις ἐκτὸς τῶν σωμάτων τούτων εὐρεθῶσι ζωϊκοὶ
μικροοργανισμοί, εἴον σαπρόφυτα, ἀμύδια, μονάδες καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀπο-
ζῶντες ὡς γνωστὸν ἐκ προϊόντων σήψεως.

11. — Φυσικαὶ ιδιότητες τῶν ποτίμων ὑδάτων.

(1) ἐπιστημονικῆς χαρακτηρισμῆς τῆς ποιότητος τῶν ποτίμων ὑδάτων
ἀπαιτεῖ καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῶν φυσικῶν αὐτῶν ιδιοτήτων καὶ συμ-
πληροῦται δι' αὐτῶν· εἰσὶ δὲ αὗται τὸ εἰδικὸν βάρος, τὸ ἄνοσημον, τὸ
ἄχυμον, τὸ ἄχρουν, ἢ διαύγειαι καὶ ἡ θερμοκρασία.

Ὑδάτα θερμὰ, κεραιωμένα, δύσοσμα, κακόχυμα καὶ θολερὰ ἔνταυτῷ
εἶσιν ἀπορριπτέα· εἶναι δὲ αὐτόδηλον ὅτι ἀριστον πρῶτον καλοῦ ὕδατος
εἶναι τὸ εὐφραντικὸν καὶ ὀρεκτόν.

α'. *Εἰδικὸν βάρος.* Καλὸν πόσιμον ὕδωρ συνήθως συνθέσεως, τοιοῦτο
δηλαδή, οὐτινος τὸ στερεὸν ὑπόλειμμα τῆς ἐξάτμισεως 1000000 με-
ρῶν βάρους (1 λίτρον) δὲν ὑπερβαίνει τὰ 400 — 500 μ. β. (400 — 500
χιλιοστόγραμμα), ἔχει περίπου τὸ εἰδικὸν βάρος τοῦ ἀπεσταγμένου ὕδα-
τος = 1, αἱ δὲ διαφοραὶ ἐπὶ πλέον ἄρχονται ἐν τῇ 4ῃ θέσει τῶν δεκα-
δικῶν, ταυτέστιν ἐν ταῖς δεκακισχιλιοσταῖς τῆς μονάδος. Τὸ εἰδικὸν βάρ-
ος τοῦ ὕδατος τῶν Ἀδριατῶν εἶναι = 1,0005606, τὸ τῆς Δεξαμενῆς

τῶν Ἀθηνῶν = 1,0004401, τὸ τοῦ Μονοματίου = 1,00022001, τὸ
τοῦ Κεφαλαρίου τῆς Κηφισίας = 1,0004701.

Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς τοῦ ἀλατώδους φορτίου τοῦ ὕδα-
τος καὶ ἐκ τῶν διακελυμένων ἀερίων. Ἐὰ μὲν ἀέριαι ποιοῦσι τὸ ὕδωρ εἰ-
δικῶς ἐλαφρότερον, τὰ δὲ ἄλλα προσθέτουσι βάρος. Ὑδάτα περιέχοντα
2 — 3000 χιλιοστόγραμ. στερεῶν οὐσιῶν ἐν τῷ λίτρῳ δεικνύουσι τὰς αὐ-
ξήσεις ἤδη ἐν τῇ 3ῃ θέσει τῶν δεκαδικῶν.

Κατὰ τὰς ἀναλύσεις τῶν ποτίμων ὑδάτων, καὶ ἐὰν μάλιστα δὲν πρό-
κειται περὶ μαθηματικῆς ἀκριβείας, δύναται ἀνευ τινος σπουδαίου λάθους
νὰ ληφθῆ τὸ εἶδ. βάρος = 1 καὶ τὸ βάρος 1 κυβ. ἐκατοστομέτρου ὕδα-
τος = 1 γραμματ.

β'. *Ὅσμη.* Ὑδρὸς δύσοσμον δὲν πίνεται, προσέρχεται δὲ ἡ δυσωδία ἐκ
τῶν προϊόντων τῆς σήψεως τῶν ἐνεχομένων ὀργανικῶν οὐσιῶν. Συνήθως
προεξέχει ἡ ὀσμὴ τοῦ ὑδροθείου, ἢ τὰ οὐρία ὡς ὑπομνησκούσται, εἰ καὶ
τὸ ἀέριον τοῦτο δὲν εἶναι τὸ μόνον κατὰ τὴν σήψιν παραγόμενον· καὶ φωσ-
φοροῦχον ὑδρογόμον καὶ ἀνθρακοῦχον ὑδρογόμον ἀνευρέθησαν ἐν τῷ σεση-
πῶτι ὕδατι. Ἡ ὀσμὴ εὐκρινῶς προδίδεται διὰ σφοδρῆς ἀναταράξεως· φιάλης
κατὰ τὴν ἡμισυ πεπληρωμένης διὰ τοῦ ὕδατος, ἢ προστεθῆ πιστότης τίς
πυκνῷ θεικῶ δόξος. Ἐὰν δὲ ἴναι ὑδροθίον τὸ τὴν ὀσμὴν προκαλοῦν, μί-
γνυται τὸ ὕδωρ μετὰ τινων σταγόνων διαλύματος ὀξικοῦ μολύβδου καὶ
ὀλίγου (μέχρις ὀξίνου ἀντιδράσεως) νιτρικοῦ ὀξέος, ὅτε σχηματίζεται
εἰτε ἕξιμα μέλαν ἐκ θειούχου μολύβδου, εἴτε κλιν χροιά σκοτεινὴ ἢ με-
λανίζουσα.

γ'. *Γεῦσις.* Καλὸν πόσιμον ὕδωρ οὐδεμίαν ἔχει γεῦσιν· σαπωνοειδῆς
δὲ γεῦσις ἢ κοινώδης ἢ ἀλυσιώδης μαρτυρεῖ ἀτίθετον πολλήν, ὑπόζυγος
ἢ ὑπογλυκύζυγος ἢ ὑφάλμυρος (γλυφῆ) μαρτυρεῖ ὕδωρ ἀρροπιτικόν, γλυφῶ-
χον, ἀλατοῦχον.

Τὸ διακελυμένον ἀνθρακικὸν δὲ ποιεῖ τὴν γεῦσιν εὐφραντικωτέραν.
Ἡ συνήθης ἀνκλῶσις τῶν ἐν ἐνὶ λίτρῳ ὕδατος διακελυμένων ἀερίων εἶναι
28—30 κυβ. ἐκατοστ., ἐν οἷς 10 — 15 κυβ. ἐκ. ἀνθρακικοῦ ὀξέος. Τὸ
ὕδωρ τῶν Ἀδριατῶν ἐμπεριέχει 25,5 κυβ. ἐκ. ἀερίων, τὸ τῆς Δεξαμενῆς
Ἀθηνῶν 30,7 κ. ἐκ., τὸ δὲ τοῦ Κεφαλαρίου 64,5 κ. ἐκ., ἐν οἷς 37,5 κ. ἐκ.
ἀνθρακικοῦ ὀξέος.

δ'. *Χροιά.* Ὑδρὸς πόσιμον ὑποπράσινον ἢ κίτρινον ἐκ προϊόντων σή-
ψεως ἢ οἰατῆς ἄποτε ἀλλῆς· προσμίξεως ἐμποιεῖ ἀποστραφῆν. Κατὰ μέγαν
ποσά τὸ ὕδωρ παρίσταται κεραιωμένον, μετέχει δὲ ἡ χροιά τοῦ ἀμυ-
δῶς, κυαν. ἢ καὶ πράσινου. Καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ὑάλινῳ ποτηρίῳ καθαρὸν
ὕδωρ ἅμα ἀντιλήθην διαχυάσει· ἀπῶς πρὸς τὸ γλαυκόν, ὅταν φωτισθῆ
ὑπ' ἀκτίνος τοῦ ἡλίου. Ὅπως δὲ σαφῶς προκύψῃ ἡ χροιά τῶν ἐξεταζο-
μένων ὑδάτων, πληροῦμεν δι' αὐτῶν σωλήνα, ἐκ λευκῆς ὑάλου, λεπτά

έχοντα τοιχώματα, μήκους μὲν ἑνὸς μέτρου, πλάτους (διαμέτρου) δὲ 2—3 ἑκατοστομέτρων, ἀποθέτομεν τὸ κλειστὸν ἄκρον αὐτοῦ ἐπὶ λευκοῦ χάρτου καὶ ἐφαρμόζομεν τὸν ὀφθαλμὸν ἡμῶν ἐπὶ τοῦ ἀνοικτοῦ· καὶ ἡ ἐλαχίστη χροῖσις τοῦ ὕδατος προδίδεται τοιοῦτοτρόπως εὐκρινῶς.

ε'. Διαύγεια. Εἴτε ἕνεκα αἰωρήσεως λεπτῶν μορίων στερεῶν σωμάτων, εἴτε ἕνεκα διαταράξεώς τινος γενομένης ἀνὰ τὴν ῥοὴν αὐτοῦ, εἴτε ἕνεκα τῆς ἀναμίξεως μετ' ὑδροῦ ὕδατος, παρκαύσαντος καὶ γαιώδη μόρια, ἐνδέχεται νὰ ἦναι θολοὶ τὸ ὕδωρ. Θόλωσις προερχομένη ἐξ ὀργανικῶν καὶ ὀργανωμένων σωμάτων τεκμηριοῦ κατὰ τῆς χρήσεως τοῦ ὕδατος ὡς ποτίμου, ὡς δὲ εἶδομεν ἀνωτέρω (σελ. 200), εἶναι μὲν θόλωσις προκαλουμένη ὑπὸ γαιωδῶν μορίων, πηλοῦ καὶ τῶν τοιοῦτων ἀνεπιδιαβῆς, οὐχ ἥττον ὅμως ἀηθῆς. Ἐνίοτε ὅμως ἡ θόλωσις εἶναι τοσοῦτ' ἀσήμαντος, ὥστε δὲν διακρίνεται ἐν μικρῷ ὄγκῳ ὕδατος διὰ τοῦ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ· τότε δὲ προστρέχομεν εἰς τὴν ἀνωτέρω περιγραφεῖσαν μέθοδον (σελ. 199), ἐγκαταλείποντες ἐπὶ 4—5 ἡμέρας 2 λίτρα ὕδατος ἐν ποτηρίῳ σχήματος ἀνετραμμένου κώνου καὶ κρίνομεν περὶ τῆς θολώσεως αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἰζήματος ὑπερ τὸτε σχηματίζεται περὶ τὸν πυθμῆνα.

Θέλοντες δὲ νὰ προσδιορίσωμεν καὶ τὴν ποσότητα τῶν ἠωρημένων ἐν τῷ ὕδατι σωμάτων, λαμβάνομεν φιάλην χωρητικότητος 10 λίτρων, πληροῦμεν αὐτὴν διὰ τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν ὕδατος, ἐγκαταλείπομεν αὐτὴν ἐν πληροστέτῃ ἡρεμίᾳ εἰς τόπον σκιαρὸν ἐπὶ 3 ἡμέρας, ἀποχύνομεν σχεδὸν ἅπαν τὸ ὕδωρ διὰ σίφωνος καὶ χωρὶς ν' ἀναταράξωμεν τὸ ἐπὶ τοῦ πυθμῆνος τῆς φιάλης ἀποτεθὲν ἰζήμα, διηλοῦμεν τοῦτο δι' ἡθμοῦ χαρτίου προσήσαν- θέντος εἰς 105° καὶ εἴτα ζυγισθέντος, πλύνομεν τὸν ἡθμὸν δι' ἀπεσταγ- μένου ὕδατος, ἠερκίζομεν αὐτὸν ἐκ νέου μετὰ τοῦ ἰζήματος εἰς 105°, ἀναζυγίζομεν καὶ ἀφαιροῦμεν τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου βάρους· Ὁ προ- κύπτων ἀριθμὸς, διακρίσεις διὰ τοῦ 10, δηλοῦ τὴν ἐν 1 λίτρῳ ὕδατος ἐνεχομένην ποσότητα θολώματος. Ἐν ἀνάγκῃ δὲ ὑποβάλλομεν τὸ ἰζήμα τοῦτο εἰς χημικὴν ἀνάλυσιν, ὅτε συνήθως εὐρίσκομεν ὅτι συνίσταται ἐξ ἀνθρακικοῦ ἀθρετίου, ἀργίλλου, πυριτικοῦ ὀξέος καὶ ὀξειδίου τοῦ σιδή- ρου. Μέρους δὲ τοῦ ἰζήματος τούτου ἀποξέομεν δι' ἐλάσματος ἐκ λευ- κογράφου ἀπὸ τοῦ χάρτου καὶ διαπυροῦμεν ἐν μελκνωθῇ ἀναδίδον ὀσμὴν καιομένου χάρτου ἢ χόρτου, τὸ ἰζήμα ἐμπεριέχει καὶ ὀργανικὰς οὐσίας· συνήθως ὅμως γίνεται μόνον σκοτεινῶς ἐρυθρὸν ἐκ τοῦ ὀξειδίου τοῦ σι- δήρου.

(Ἔπεται τὸ τέλος)

ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΑΡΡΩΣΤΩΝ.

Ἐκ τῶν ἐν Βιέννῃ ἀπομνημονευμάτων Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ (ἐν Μονάχῳ).

(Συνέχεια. Ἐρμ. σελ. 185).

Ἡ μὲν σκληρὰ μὴνιγξ ἔβριθεν ἀγγείων μεθ' αἵματος ὑπερπληρωμένων, καὶ ἐν τῇ διατομῇ αὐτῆς ἐξέρρεον ἀφρονος ὀρός· ὁ δ' ἐγκέφαλος ἦν λίαν κληκτός, σχεδὸν διαρρέων, καὶ ὑπὸ τὸν ἀρχνοσιδῆ ὑπῆρχε πολὺ πο- τὴν διαρρῆκος, καὶ κατὰ μέρη ὡς ὑπὸ κροσσῶν τελολωμένου ἐξιδρώματος· ἡ ἄνω καὶ αἱ πρόσθια ἐγκεφαλικά φλέβες, 4—5 τὸν ἀριθμόν, ἦσαν λευκωμένοι μέχρι σχεδὸν 2''' τὴν διάμετρον, καὶ κατὰ τὴν θέσιν τῆς ἐν τῷ ἐπιμήκει κόλπῳ ἐκβολῆς αὐτῶν, εἰς μήκος πολλῶν ὑπεκατοστομέτρων, ἦσαν ἐμπεφραγμέναι ὑπὸ μελκνωθῶν, ζηρῶν, ἐλαστικῶν, μετὰ λευκῶν κριμῶν ἐπιτεγμένων θρόμβων, οἵτινες εὐκόλως ἐκ τῶν κατὰ φύσιν τοι- ρωμάτων τῶν φλεβῶν ἀπεσπῶντο, αἱ δὲ λοιπὰί φλέβες ἦσαν μὲν ἀνευ θρόμβων ἀλλὰ πᾶσαι ὑφ' αἵματος ὑπερπεπληρωμέναι· οἱ τῶν φλεβῶν θρόμβοι συναίχοντο μετὰ τοῦ τὸν ἐπιμήκει κόλπῳ πληροῦντος, ὅστις πρὸς μὲν τὰ πρόσω εἶχεν ὅπως καὶ οἱ τῶν φλεβῶν, χλωρῶς μόνον ἐπὶ τῶν περιῶν τοῦ τοιχώματος προσκεκολλημένος, πρὸς δὲ τὰ ὀπίσσω συνείχετο μετὰ τινος λευκοτεροῦ, ἐρυθρῶς κηλίδος ἐχούτης, στερεῶς συνεχομέ- νης καὶ ἐν τῷ κέντρῳ μεμακασμένης μάζης, πρόσφκτόν τινα, τὸν κόλ- πῳ μὴ πληροῦσσαν ἐρυθροτεροῦ χροῦν, εὐκόλως ἀπωσπυμένην κατὰ λήξιν σχηματίζων, ἥτις μεγίστην ὁμοιότητα μετὰ τῶν συνήθων ἐν τῇ ἀγωνίᾳ σχηματιζομένων ἰνωδῶν πηκτωμάτων περαυτίζε. Ἐὰν δὲ τῶν κόλπῳ τοιχώματα ἦσαν λεῖα ἐν γένει, μὴ ἐνεμμένα καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς φλογιστικῆς ἠλλοιώσεως· ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ πλαγίῳ κόλπῳ ὑπῆρχε μικρὸς τις, ὡσει- θῆς, 1''' ἐπιμήκεις οὐχὶ προσκεκολλημένος θρόμβος, ὅστις μετὰ τινων μερῶν τοῦ ἐν τῷ ἐπιμήκει κόλπῳ πᾶνυ προσόμοιος ἦν· ἄλλος δὲ τοιοῦτος ἦν, ἀλλ' ὅταν πίπτου τὸ μέγεθός θρόμβος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς διχοτομῆς ἀλάτου τινος τῆς πνευμονικῆς ἀρτηρίας, ἥς ἐκτὸς τούτου, καὶ αὐτὸς ὁ κορμὸς ἦν ὑπὸ τινος μεγάλου, μέχρι τοῦ δεξιοῦ καρδιακοῦ κόλπου διή- κωντος καὶ ἐν τῇ ἀγωνίᾳ σχηματισθέντος θρόμβου πεπληρωμένος. Πάντες ὁ οἱ θρόμβοι αἱ τε τῶν ἐγκεφαλικῶν φλεβῶν, τὸ μέγιστον μέρος αὐτῶν ἐν τῷ ἐπιμήκει κόλπῳ καὶ ὁ τοῦ ἀριστεροῦ πλαγίου κόλπου, πιθανῶς δὲ καὶ ὁ μὴ ἐξέτασθεις κατὰ τὴν διχοτομηθῆν τῆς πνευμονικῆς διακλαδώσεως, παρεῖχον ὑπὸ τὸ μικροσκοπίον ὁμοίφορον σχηματισμὸν καὶ σύστασιν, ἥτοι συνίσταντο ἐκ κοκκιώδους ἰνώματος μετὰ πολλῶν ἐσπαρμένων καὶ μελλων ἢ ἥσσαν ἠλλοιωμένων ἐρυθρῶν αἰμοκυττάρων, ἅμα δὲ καὶ τινων

πιμελωδών ψεκάδων, ἐξ ὧν πάντων ἀριδῆλως καταφαίνεται, ὅτι ὁ σχηματισμὸς αὐτῶν ἐγένετο ἤδη κατὰ τὴν ζωὴν καὶ πολὺ πρὸ τοῦ θανάτου· τὸν κεντρίον δὲ ὁ μέγας ἐν τῷ κορμῷ τῆς πνευμονικῆς ἀρτηρίας θρόμβος συνίστατο προφανῶς ἐξ ἰνῶν ἰνώδους μετὰ τινων κατὰ φύσιν ἐρυθρῶν καὶ ὀλίγων λευκῶν αἰμοκυττάρων. Οἱ πνεύμονες ἄνευ φυματίων ἢ δεσποδυλικῆς στήλης, ἐν τῇ τῆς κυψώσεως χώρᾳ, τεταρτηνοσιμένη μετὰ συλλογῆς συνεστηκότος πύου μετὰ τῶν σπονδυλικῶν σωματίων καὶ τῶν προσθίων σπονδυλικῶν συνδέσμων.

Ἄξιον σημειώσεως εἶνε ἐνταῦθα ἡ μετὰ τῶν πικραιῶν καὶ τῶν προφατίως κατὰ τὴν ἀγωνίαν σχηματισθέντων αἱμακτιῶν πηκτωμάτων, εἰ δὲ ἡ ἀπουσία πάσης φλογιστικῆς τῶν τοιχωμάτων τῶν ἐγκεφαλικῶν κόλπων ἀλλοιώσεως (ἥτις συχνότατα εἰς ἐσωτερικὰς ὠτίτιδας παρατηρεῖται), ἢ ὅποια (ἀπουσία) φέρει ἀναγκαίως εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἢ ἐν τῇ παρούσῃ περιπτώσει τῶν ἐγκεφαλικῶν κόλπων ἔμφραξις ὡς αὐτόματος θεωρητέα, ὅπως αὕτη παρὰ καχεκτικούς, ἐν γενικῇ τῶν δυνάμεων ἐξαντλήσει, ἐν ἀτονίᾳ τῆς κυκλοφορίας, καὶ ἐν ὀλιγαίμειᾳ καὶ ὑδραιμίᾳ παρατηρεῖται. Ἄφ' ἑτέρου δὲ ὁ μικρὸς ἐν τῷ τῆς πνευμονικῆς ἀρτηρίας κλώνῳ καὶ ὁ ἐν τῷ ἀριστερῷ πλαισίῳ κόλπῳ θρόμβος φαίνεται πιθανότερον δι' ἐμβολώσεως ἐξ ἀποσπασθέντων μορίων ἀπὸ τοῦ ἀθρόου ἐν τῷ ἐπιμήκει κόλπῳ μεμαλακωμένου θρόμβου σχηματισθέντες, πρῶτον ἕως καὶ εἰς ἄλλην τινὰ πολὺ προγενεστέρην ἐποχὴν παρετηρήθη. Καὶ ἡ γὰρ ὑπαρξίς τῆς θρομβώσεως ἐνταῦθα οὐδ' ὅλως διεγνώσθη ἐν τῇ ζωῇ, ὅτι ὅμως ἢ διάγνωσις αὐτῆς εἶνε οὐχὶ ἀπολύτως ἀδύνατος, ἀποδείκνυσαι ἢ εἶς περιπτώσει.

Ἄρρωστος 5. — Θρόμβωσις τοῦ ἐπιμήκου καὶ πλαισίου κόλπου. Παῖς 3 1/2 ἐτῶν, ἀτροφικὸς καὶ παραμελημένος, ὑπέστη ἐσχάτως ἐν διαστήματι ἐξ ἐβδομάδων Ἰλερν καὶ φοινικίδα (scarlatina), μετ' ἧς, ἕνεκα προπτώσεως τοῦ ἀρχοῦ καὶ σπασμοδικῆς βηχῆς, προσήχθη εἰς τὸ νοσηματεῖον πρὸς τακτικὴν ἰατρικήν. Καὶ τὴν μὲν 3ην ἡμέραν τούτην ἐπῆλθε τριχοειδῆς βρογχίτις, τὴν δὲ 5ην παραφροσύνη, τὴν 6ην ἀφασία, κίσητικότης ἐξησθενημένη, καὶ παράλυσις τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος, ἐν μέρει δὲ καὶ τοῦ ἀριστεροῦ κάτω ἄκρου· αἱ κατ' ἀντανάελασιν λειτουργίαι παρήσαν, οὐδεὶς δὲ ἄμα ἔμετος ἢ ἀκούσιαι κενώσεις· αἱ κόραι ἦσαν λίαν διευρυσμέναι καὶ σχεδὸν ἀκίνητοι, τῶν τῆς ὀράσεως ἀξόνων πρὸς τὰ ἔξω ἀποκλινόντων, σὺν τούτοις δὲ καὶ ἐντελής τῆς διανοίας ἀπώλεια. Τὴν δὲ 7ην ἡμέραν ἐνδοὶ μὲν ὁ παῖς τὰς ἐρωτήσεις, ἀλλ' ἢ ἀφασία ὑφίστατο ἢ τῶν ἄκρων παράλυσις ἦν καὶ ἄ τι ἐλάσσων καὶ μετὰ τὴν συνολικὴν τούτων παρούσα· μετὰ μεσημβρίαν δὲ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐπῆλθεν ὁ θάνατος· ἢ δὲ μετὰ 44 ὥρας γενομένη νεκροψία παρέσχε τὰ ἑξῆς.

Καὶ ἐν μὲν τῷ κρανίῳ εὐρέθη ἀφύστος συλλογὴ ὄρου, ἰδίως δὲ ὑπὸ τῶν

ἐπιμοειδῆ· πᾶσαι αἱ φλέβες ἦσαν ἰσχυρῶς ἐξωγκωμέναι, ἢ ἐγκεφαλικῆς οἷα λίαν ὑπεραιμική, κατ' ἐξοχὴν δὲ δεξιόθεν, ἄλλως δὲ εἶχεν κατὰ φύσιν. Τὰ δὲ χοροειδῆ πλέγματα ἕνεκα στήσεως τοῦ αἵματος ἐν αὐτοῖς ἦσαν σχεδὸν μελανὰ. Ὁ δ' ἀνώτερος ἐπιμήκης κόλπος περιέχει καθ' ἑαυτὸν τὸ μῆκος αὐτοῦ, ἐκτὸς τοῦ μελανωποῦ ἐν μέρει μὲν ὑδαρῶς, ἐν μέρει δὲ πεπηγὸτος αἷματος, κυλινδρικὸν τινὰ, 4''' τὴν διάμετρον, ἀλλ' ἰλάσσονα ὡς πρὸς τὴν ὄλκην τοῦ κόλπου, μετὰ τῶν πικραιῶν τούτου οὐχὶ συγκεκολλημένον ἰνώδη (ἐξ ἰνῶν) θρόμβον, ὅστις ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ ἦν καινώδως πεπλατυσμένος, σχεδὸν ὁμοιόμορφως ἐλαστικός, συττάσεως πεπηγὸτος λευκώματος ὡσοῦ, λευκωπὸς μετ' εἰσθεθλασμένων ἐρυθρωπῶν σιγμάτων, καὶ ὁ ὅποιος ἔμπροσθεν μὲν κατέληγεν εἰς ὄζον, ὀπίσθεν δὲ διεχωρίζετο εἰς πολλὰς ἀποφύσεις, παρουσιάζων οὕτως ἐν τῇ πορείᾳ αὐτοῦ πολλὰς ἐπιμηκύνσεις, αἵτινες τὸν σωλήνα πολλῶν ἐν τῷ κόλπῳ ἐκβαλλουτῶν φλεβῶν σχεδὸν ἐντελῶς ἐπέφρακτον. Ὁ δὲ δεξιὸς πλάγιος κόλπος ἦν ὁμοίως διὰ τινος καινώδους 9''' τὸ μῆκος καὶ 4''' τὴν διάμετρον θρόμβου, ὅστις ὑπὸ στενῶδων πεπηγὸτος αἷματος περιεκκλώμενος, ὀπίσθεν μὲν ἔφρακτο ῥοπαλοειδῶς, ἔμπροσθεν δ' ἀπέληγε νηματοειδῶς, αἱ δὲ μετὰ τούτου συγκεκολλημέναι πικραιὶ εἶχον κατὰ φύσιν. Ἐν δὲ τῷ θώρακι ὑφῆθη τὸ μὲν μετώπιον τοῦ δεξιοῦ λοβοῦ τοῦ δεξιοῦ πνεύμονος εἰς πυλωρίμια μέρη ἀτελεστατῶν, τὸ δὲ κατώτερον μέρος τοῦ ἀριστεροῦ λοβοῦ αὐτοῦ ὑπεραιμικὸν καὶ εὐσχιστον, ἀλλ' ὅμως περιέχον ἀέρα καὶ ἐν τῷ ὅθρῳ ἐπιπλέον. Τὰ δὲ λοιπὰ ἐσωτερικὰ ὄργανα καθ' ὑπερβολὴν ἀναιμικά, ἄλλως δὲ κατὰ φύσιν.

Ἐν τῇ παρούσῃ περιπτώσει τὰ ἐγκεφαλικὰ φαινόμενα ἦσαν μὲν λίαν ἀόριστα, ἀλλ' ὅμως διεγνώσθη ἐν τῇ ζωῇ μετὰ τινος πιθανότητος θρόμβωσις τῶν κόλπων καὶ φλεβῶν τοῦ ἐγκεφάλου, διότι πᾶσα ἄλλη ἐγκεφαλικὴ πάθησις ἐντελῶς ἀπεκλείετο. Καὶ δὴ περὶ μὲν χρονίως ἐγκεφαλικῆς παθήσεως, ἕνεκα τῆς δευτέρας τῆς νόσου πορείας, οὐδ' ὅλως προὔκειτο, ὡς οὐδὲ ἄλλη τις δόξα ἐν τῷ κρανίῳ νόσος, οἷον μηνιγγίτις, δόξα ὑδροκέφαλος, ἕνεκα τοῦ ἀσθενοῦς τῶν συμπτωμάτων χαρκατῆρος, ἦν πιθανὴ ὡσαύτως δὲ καὶ ἀποπληκτικὴ τις κατάστασις ἦν ἀπαράδεκτος, ἐπειδὴ συγχρόνως ὁ σφυγμὸς ἦν ἐξησθενηκὸς καὶ οἱ τῆς σπασμοδικῆς βηχῆς παρηξυμοὶ ἦσαν ἐν ὑφέσει. Τὸν κεντρίον ὅμως παρήσαν ἐνταῦθα πάντα τὰ προκαλοῦντα θρομβώσεις, ἦτοι καχεκτικὴ κατάστασις μεγίστη ἕνεκα τῶν συχνῶν νόσων, μεγάλη τῶν δυνάμεων κατὰπτωσις καὶ ἡ τοῦ σφυγμοῦ ἀτονία, μετ' ὧν ἄλλως καὶ ἡ τῆς κυκλοφορίας ἕνεκα πνευμονικῆς παθήσεως ἀδράνεια καὶ παρεμπόδισις συνηνοῦτο. Ὡς εἰδικὸν δὲ διαγνωστικὸν σημεῖον θεωροῦνται παρὰ πολλῶν οἱ τοπικοὶ τοῦ προσώπου καὶ τοῦλαιμοῦ ἰδρώτες, οὐχὶ δὲ καὶ ἡ τοῦ αἵματος ἐν τῇ ἐξωτερικῇ σφαιρίτιδι τοῦ αὐτοῦ μέρους ἐλάττωσις, ὡς ἄλλοτε ὁ Gerhardt διεχωρίζετο, διότι οὐδέ-

ποτε πρὸ ἄλλων παρατηρήθη, ὡς οὐδὲ ἡ παρὰ τοῦ Genouville (ἰσχυρῶς πρὸ πολλοῦ) ἐξορίσθαι τοῦ ἄνω βλεφάρου ἢ τοῦ ὄλου ἡμίσειας τοῦ σώματος μετ' ἐξοφθαλμοῦ τοῦ αὐτοῦ μέρους.

(ἀκολουθεῖ)

Γαργαρίσμα κατὰ τῆς χρονίας φαρυγγίτιδος. — Κατὰ τῶν χρονίων τοῦ φάρυγγος φλεγμονῶν ὁ Bartholin συνιστᾷ ὡς λίαν ὠφέλιμον τὸ ἐξῆς ἀναγαργάρισμα

Rp.	Tannin. pur.	Dr.	6.
	Solv. in		
	Spirit. Vin.	Unc.	1½.
	add.		
	Spirit. Camphor.	Unc.	10.
M. D.			

Διὰ ψεκαστήρος δὲ καταλλήλως διαβρέχεται ὁ φάρυγξ διὰ διαλύσεως τριῶν σιταρίων δεψικῆς ὕλης εἰς οὐγκίας ἀπεσταγμένου ὕδατος. Γ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIROP D'HYPPO-PHOS-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Νέα Ἰόρκη ὑπὸ τοῦ χημικοῦ JAMES FELLOWS.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει

Τὰ κυριώτερα τοῦ ζωϊκοῦ ὀργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον καὶ Τέτανον. Ἐξοξειδωμένας ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανήσιον. Ἰονικὰ, Κινίνην καὶ Στρυγνίνην. Καὶ τὸ ζωϊκὸν ὀσμωτικὸν συστατικόν, τὸν Φόσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὀμοσταγῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάρεστον τὴν γεῦσιν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοϊκῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Ἐπεὶ γὰρ ἐκτέθησαν ὑπόληψιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ ἀνύσιμον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίας βρογχίτιδος καὶ ἑτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ' ἦτον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ παικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ Θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνέργειαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονωτικὰς

καὶ Θεραπευτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐκπύρονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καθ' ἃς περιπτώσεις ἐνδείκνυνται ἡ τῆς ἐννευρώσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς Θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὰ μάλα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ὄρεξιν, ρυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφωσιν καὶ μετὰ τῶν Θεραπευτικῶν οὐσιῶν μεταβάλλει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιάλη περιέχει 8 οὐγκίας, ἤτοι 50 περίπου δόσεις. Εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περὶ τούτου ἐγγεῖα εἴρεται μόνον διὰ τὰ ἰατρικὰ περιοδικά.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

EXATA L. ROSSENTHAL.

Σκευαζομένη εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς Αὐλῆς ἐν Jena (Γερμανία) ὑπὸ R. SUTZ.

Πραευνθεῖσα ἐν Βρυξελλαῖς, ἐν Ἀλλῃ, ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διάλυσις αὕτη ἐνέχει ἅπαντα τοῦ κρέατος τὰ Θεραπευτικὰ συστατικά πλὴν τοῦ λίπους καὶ τῶν νεύρων. Οὐδὲν ἔτερον στερεῶς ἢ ὑγρῶς τροφῆς εἶδος ἀνεχομένων, πρὸς δὲ κέκτηται γεῦσιν λίαν εὐάρεστον ὀπτου κρέατος.

Περὶ τῆς διαλύσεως ταύτης πολλοὶ μετ' ἐπαίνων λόγοι γίνονται ἐν τῷ συγγράμματι Sammlung, klinischer Vorträge ὑπὸ Richard Volkmann ἀρ 62, καὶ ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ Wiel, ὡς καὶ ἐν τοῖς περιοδικαῖς Gesundheit ἀρ. 14. 1882. καὶ Wiener Medicinal Presse ἀρ. 2. 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀθήναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλλοῦ καὶ τὸ Φαρμακεῖον Α. Τσεράχη. Ὁδ. Μόλωνος.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

Ἡ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιῶν. Διαλαμβάνουσα

Περὶληψὶν ἀπατῶν τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἰατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συνταγολογίῶν τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν Ἰταλικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀνιχνεύειν τὰ δηλητηρία. Φαρμακωτικὰς δοκιμασίας. Φαρμακοποικὰν κτηνιατρικῆς, δημοιοπαθητικῆς. Θεραπευτικὸν ἐγκόλπιον, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα. γενικὴν τῶν φαρμάκων διατίμησιν.

ὑπὸ DORVAULD.

*Εκδόσις 10η έντελώς άνασκευασθεΐσα· έν 1000 σελ. κείμενον. Σχήματα έν τῷ κειμένῳ. Ξένη όνοματολογία.

Εδρίσκειται έν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ διὰ τὸν Γαληνὸν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ὁδ. Πανακοτῶν 8, καὶ έν Κωνσταντινουπόλει εἰς EASTERN AGENCY, Karakenuy Dairmen Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς έν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐφημερίδας. Δίδει ἐμπορικὰς πληροφορίες περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑποδεικνύει ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ εἰς τὰ έν Ἑυρώπῃ καταστήματα τοὺς καλλιετέροισ ἀντιπροσώποις διὰ τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλοισ ἐξ Ἑυρώπῃ καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἶδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κκ. ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

BIBLIOΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

A. A. Γεωργιαντᾶ. — Στοιχεῖα Ἰατροδικαστικῆς. Τόμ. Α'. Ἀθῆναι 1885. Τιμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 25. Πληρωτέαι ἐπὶ τῇ παρακαθῆ τοῦ Α'. λόμου. Εδρίσκειται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ.— Ὁ Β'. τόμος ὑπὸ τὰ πιστήρικ.

Publications du Progrès médical. Paris. 14. Rue de Carnes.
DE L'APHASIE
et de ses diverses formes
par L. Dr BERNARD.
Un volume in 8° de 271 pages, avec 32 figures.— Prix 4 fr.

D'ESPINE ET PICOT. — Πρακτικὸν ἐγχειρίδιον τῶν νοσημάτων τῶν παιδῶν. — Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Ηά. **Κυριαζίδου** μετὰ αμειώσεων καὶ προσθηκῶν καὶ πλήρους θεραπευτικοῦ ἐγκολπίου έν τέλει τοῦ συγγράμματος. — Τιμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 16.

Ηθαδίου Ἰωάννου, Καθηγητοῦ. — Ἐγχειρίδιον Χειρουργικῆς. — Πρὸς χρῆσιν τῶν τε φοιτητῶν τῆς ἰατρικῆς καὶ τῶν πρακτικῶν ἰατρῶν μετὰ 148 εἰκόνων έν τῷ κειμένῳ. — Ἀθῆναι. — 1884. — Τιμὴ τοῦ βιβλίου Δραχμαὶ 15. — Εδρίσκειται έν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν κκ. Κ. Βίλμπεργ καὶ Κ. Μπέκ ὡς καὶ παρὰ τῷ κλητῆρι τοῦ Πανεπιστημίου Κ. Δημοπούλῳ